Пам'яті Віктора Кофанова

https://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

10 червня 2021, четвер
Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**
Автор: **MRPL.CITY**

8 червня пішов з життя талановитий художник і графік України і зокрема Маріуполя ***Віктор Іванович Кофанов***. Про це на своїй

сторінці у Facebook повідомив маріупольський мистецтвознавець та колекціонер, друг художника *Олександр Михайлович Чернов.* Він наголосив, що

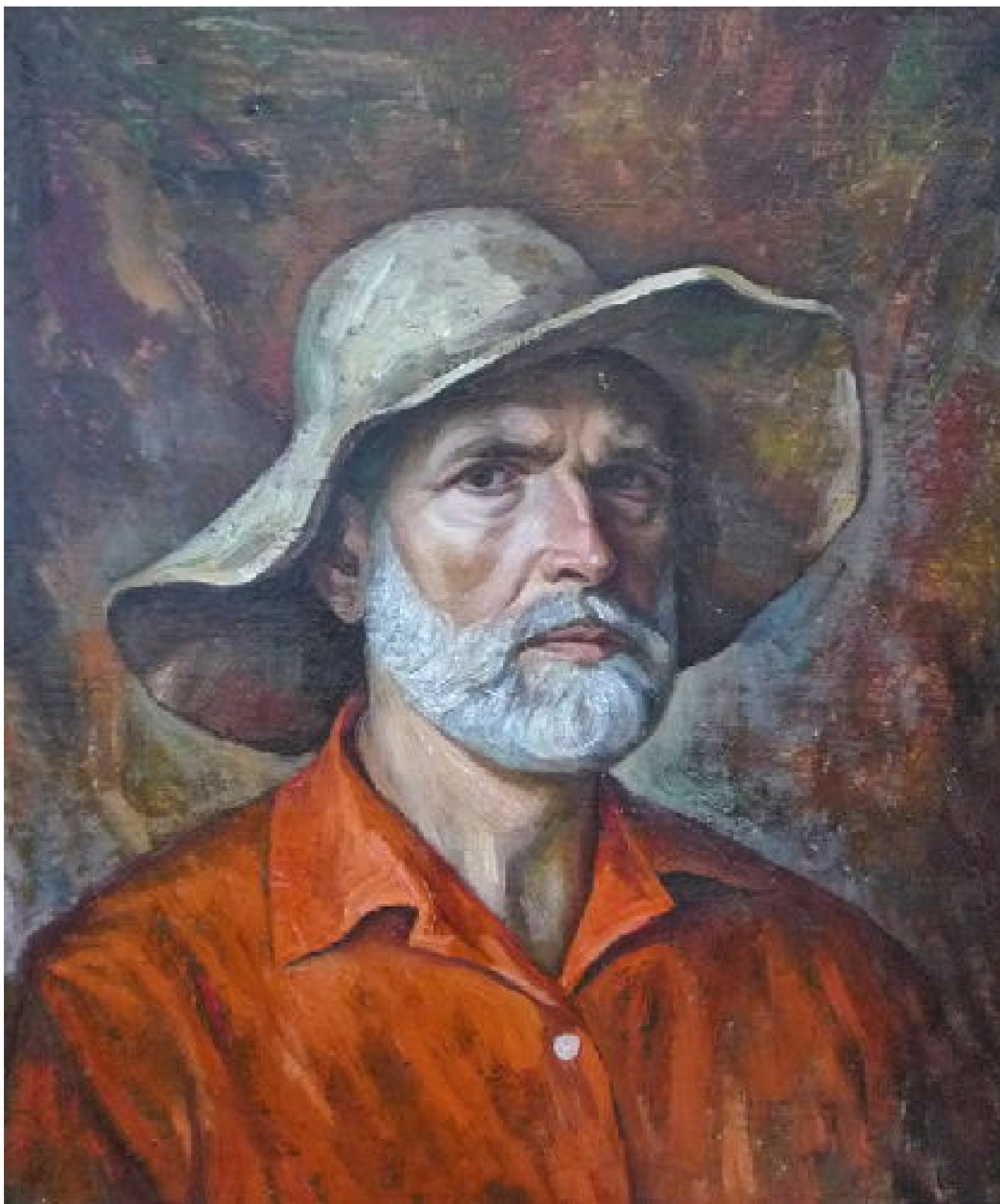
> *«останнім часом художник тяжко хворів... Віктор Іванович так мріяв про виставку, присвяченої його 80-річчю... Маестро був добрим, щедрим і гостинним чоловіком. Близько 100 своїх робіт він подарував нашому Художньому музеї ім. А. І. Куїнджі, багато робіт і в моєму зібранні...».*

Саме спогади та знання Олександра Михайловича Чернова допомогли мені при написанні цієї статті.

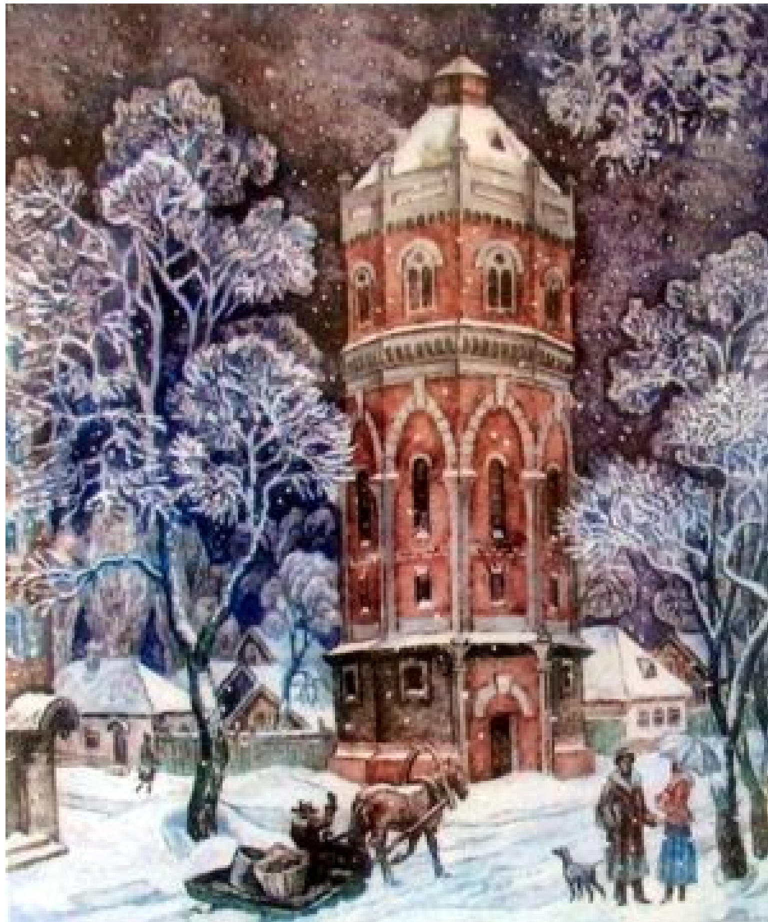
Народився Віктор Іванович 6 березня 1941 року в Маріуполі. Середню освіту здобув у маріупольській середній школі № 41. З раннього дитинства мріяв стати художником. Батьки ставилися до цього без ентузіазму, однак і не заважали сину.

Початкову художню освіту отримав в художній студії при Палаці культури ім. К. Маркса у Кальміуському (тоді Іллічівському) районі. Першим вчителем став місцевий художник і викладач *Ктиторов Микола Юхимович*, який зумів виховати багатьох професійних художників. Втім починав працювати Віктор Кофанов не як художник, а на місцевому заводі важкого машинобудування слюсарем. Згодом відбув службу в лавах радянської армії та демобілізувався у 1963 році. Професійну художню освіту отримав в Саратовському художньому училищі у 1964–1968 роках. В одному з інтерв'ю Віктор Іванович розповів:

> *«Я вступав до Ворошиловградського відділення в художники. Все здав на 5, а диктант, по-моєму, написав на трійку. Директор сказав: „Нам не грамотні художники не потрібні“. Я забрав документи, поїхав. Потім вступав в Рязань після армії, з Рязані перейшов в Саратов».*

У Саратові його вчителями стали *Михайло Іванович Просянкін* та *Валентин Сергійович Успенський*. Всіх своїх педагогів Віктор Іванович завжди згадував з вдячністю. Саратовське художнє училище закінчив з відзнакою. Захистивши диплом на «відмінно», Кофанов відправився в Ленінградську академію мистецтв. Але там іспит з живопису склав на «три». Екзаменаційну картину забрав до Маріуполя. Незважаючи на важкий старт, художник згодом досяг великих результатів. Повернувшись до Маріуполя, працював у Бюро наочної агітації заводу «Тяжмаш».

З 1972 року Кофанов брав активну участь у художніх виставках різного рівня (міських, обласних, республіканських, всесоюзних). Перший успіх прийшов до Кофанова в 1972 році, коли він взяв участь у Всесоюзній художній виставці молодих художників в Москві. А вже наступного року його гравюра *«Вулиця А. І. Куїнджі в Ждановi»* була з успіхом представлена на республіканській художній виставці *«Меморіал А. І. Куїнджі»*, що пройшла в його рідному Маріуполі. Сьогодні робота є експонатом Художнього музею ім. А. І. Куїнджі. Успіх надихає художника, він продовжує плідно працювати. На багатьох республіканських виставках, він показує свої нові роботи – індустріальні пейзажі: «Конвертерний цех будується» (1975 рік), «В котловані» (1975 рік), «Крани в судноремонтному» (1977 рік) та багато інших. Згодом Віктор Іванович був прийнятий до місцевих художньо-виробничих майстерень художнього фонду України.

Був у творчих відрядженнях в Прибалтиці, Узбекистані, на острові Хортиця, на півночі європейської Росії. Звідусіль художник

привозив численні малюнки, етюди, акварелі. На початковому етапі більше працював художником-графіком. Відмінною рисою в його творчості є володіння технікою кольорового офорта – рідкісного і складного способу гравіювання. Загалом Віктор Іванович чудово працював у всіх техніках графіки: офорт (чорно-білий), кольоровий офорт, акварель, пастель, малюнок, ксилографія, ліногравюра, гравюра на картоні. Активно працював у цьому напрямі до середини 1980-х років. З 1992 року стає членом Національного союзу художників України.

Віктор Іванович дуже любив поезію. Цікаво, що художник і сам писав вірші. Найбільше його надихав Олександр Сергійович Пушкін. У 1980 –1990-их роках народилася ціла серія картин, присвячена великому поетові. Художник працював над нею довго, від-

повідально і натхненно. Як результат – образи Пушкіна в різні моменти його життя і завжди в оточенні природи, причому в усі пори року. Назви картин говорять самі за себе: «Похмуриий час», «Місячна ніч», «Зимовий вечір», «На Чорній річці», «Жовтень». На полотнах поет і природа живуть в гармонії.

У 1997 році художник починає проводити персональні виставки. Довгий час Кофанов залишався одним з останніх могікан худож-ників-графіків. Останнім часом віддавав перевагу живопису. Улюблені жанрами стають пейзаж і натюрморт. Своєрідною колірною метафорою домагається мальовничої декоративності. Картини і гравюри Віктора Івановича неодноразово публікувалися в журналах і газетах.

Мистецтвознавець Олександр Чернов називав Віктора Івановича ***символом маріупольського живопису***. Він зазначив, що

> *«залишаючись переконаним традиціоналістом, художник дотримувався методу реалістичної школи, при цьому вмів творчо осмислити традицію і досить вільно нею розпорядитися. Його живопис оригінальний, пізнаваний. Перші роботи відрізнялися стриманою гамою, сюжети художник вибирає непомітні. З роками палітра освітлюється, з'являється чистий, локальний колір. У композиції пейзажів з'являється епічний образний лад. Трактуванням пейзажного мотиву з широким охопленням простору художник створює відчуття неминущої величі природи. І тоді, здавалося б, найзвичайнісінькі мотиви, які ми інколи не помічаємо, у нього піднімаються до поетичної висоти. Однак не завжди художник досягав бажаного результату і тоді починалися „муки творчості“. Майстер знову і знову повертався до свого твору».*

Серія робіт, на яких зображені Маріуполь, Приазов'я, Узбекистан, Литва – відображають величезну любов автора до природи. Громадський активіст і художник Микола Шевченко підкреслив, що

> *«картини Кофанова настільки відображають майстра і настільки мають власну структуру, власний формат, що його сплутати з кимось просто неможливо».*

Наразі роботи Віктора Івановича зберігаються у фондах Маріупольського краєзнавчого музею та в приватних українських і зарубіжних колекціях. У Кофанова бажання творити було внутрішньою потребою. Одного разу в інтерв'ю його запитали: пішов би Віктор Іванович в художники, якби знав, який тернистий шлях на нього чекає?

> *«Якби в юності все знав заздалегідь, все одно б пішов в художнє училище. Чи багато художнику треба? Мені б знати, що є надійний дах над головою, та проблеми б життєві не терзали, і – творити!»*

– відповів він... Творити – було життєвим кредом художника. Сьогодні талант маріупольця продовжить жити в його роботах. Сподіваюся, що найближчим часом можна буде відвідати виставку робіт, присвячену пам'яті унікального художника Віктора Івановича Кофанова.

Представлені картини зберігаються в Особистому архіві О. М. Чернова.

Скріншот - Оригінал

s://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

mrpl•city

ВСІ НОВИНИ МАРІУПОЛЬ ДОНБАС

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Пам’яті Віктора Кофанова

10 червня 2021 в 13:24

8 червня пішов з життя талановитий художник і графік України і зокрема Маріуполя ***Віктор Іванович Кофанов***. Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив маріупольський мистецтвознавець та колекціонер, друг художника *Олександр Михайлович Чернов*. Він наголосив, що *«останнім часом художник тяжко хворів... Віктор Іванович так мріяв про виставку, присвяченої його 80-річчю... Маестро був добрим, щедрим і гостинним чоловіком. Близько 100 своїх робіт він подарував нашому Художньому музеї ім. А. І. Куїнджі, багато робіт і в моєму зібранні...»*. Саме спогади та знання Олександра Михайловича Чернова допомогли мені при написанні цієї статті.

Народився Віктор Іванович 6 березня 1941 року в Маріуполі. Середню освіту здобув у маріупольській середній школі № 41. З раннього дитинства мріяв стати художником. Батьки ставилися до цього без ентузіазму, однак і не заважали сину.

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

arted

Народився Віктор Іванович 6 березня 1941 року в Маріуполі. Середню освіту здобув у маріупольській середній школі № 41. З раннього дитинства мріяв стати художником. Батьки ставилися до цього без ентузіазму, однак і не заважали сину.

Початкову художню освіту отримав в художній студії при Палаці культури ім. К. Маркса у Кальміуському (тоді Іллічівському) районі. Першим вчителем став місцевий художник і викладач *Ктиторов Микола Юхимович*, який зумів виховати багатьох професійних художників. Втім починав працювати Віктор Кофанов не як художник, а на місцевому заводі важкого машинобудування слюсарем. Згодом відбув службу в лавах радянської армії та демобілізувався у 1963 році. Професійну художню освіту отримав в Саратовському художньому училищі у 1964–1968 роках. В одному з інтерв'ю Віктор Іванович розповів: *«Я вступав до Ворошиловградського відділення в художники. Все здав на 5, а диктант, по-моєму, написав на трійку. Директор сказав: «Нам не грамотні художники не потрібні». Я забрав документи, поїхав. Потім вступав в Рязань після армії, з Рязані перейшов в Саратов».*

У Саратові його вчителями стали *Михайло Іванович Просянкін* та *Валентин Сергійович Успенський*. Всіх своїх

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

tarted

У Саратові його вчителями стали *Михайло Іванович Просянкін* та *Валентин Сергійович Успенський*. Всіх своїх педагогів Віктор Іванович завжди згадував з вдячністю. Саратовське художнє училище закінчив з відзнакою. Захистивши диплом на «відмінно», Кофанов відправився в Ленінградську академію мистецтв. Але там іспит з живопису склав на «три». Екзаменаційну картину забрав до Маріуполя. Незважаючи на важкий старт, художник згодом досяг великих результатів. Повернувшись до Маріуполя, працював у Бюро наочної агітації заводу «Тяжмаш».

З 1972 року Кофанов брав активну участь у художніх виставках різного рівня (міських, обласних, республіканських, всесоюзних). Перший успіх прийшов до Кофанова в 1972 році, коли він взяв участь у Всесоюзній художній виставці молодих художників в Москві. А вже наступного року його гравюра *«Вулиця А.І. Куїнджі в Жданові»* була з успіхом представлена на республіканській художній виставці *«Меморіал А.І. Куїнджі»*, що пройшла в його рідному Маріуполі. Сьогодні робота є експонатом Художнього музею ім. А.І. Куїнджі. Успіх

(3)

https://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

started

З 1972 року Кофанов брав активну участь у художніх виставках різного рівня (міських, обласних, республіканських, всесоюзних). Перший успіх прийшов до Кофанова в 1972 році, коли він взяв участь у Всесоюзній художній виставці молодих художників в Москві. А вже наступного року його гравюра *«Вулиця А.І. Куїнджі в Ждановi»* була з успіхом представлена на республіканській художній виставці *«Меморіал А.І. Куїнджі»*, що пройшла в його рідному Маріуполі. Сьогодні робота є експонатом Художнього музею ім. А.І. Куїнджі. Успіх надихає художника, він продовжує плідно працювати. На багатьох республіканських виставках, він показує свої нові роботи – індустріальні пейзажі: «Конвертерний цех будується» (1975 рік), «В котловані» (1975 рік), «Крани в судноремонтному» (1977 рік) та багато інших. Згодом Віктор Іванович був прийнятий до місцевих художньо-виробничих майстерень художнього фонду України.

Був у творчих відрядженнях в Прибалтиці, Узбекистані, на острові Хортиця, на півночі європейської Росії. Звідусіль художник привозив численні малюнки, етюди, акварелі. На початковому етапі більше працював художником-графіком. Відмінною рисою в його творчості є володіння технікою кольорового офорта – рідкісного і складного способу гравіювання. Загалом Віктор Іванович чудово працював у всіх техніках графіки: офорт (чорно-білий), кольоровий офорт, акварель, пастель, малюнок, ксилографія, ліногравюра, гравюра на картоні. Активно працював у цьому напрямі до середини 1980-х років. З 1992 року стає членом Національного союзу художників України.

Віктор Іванович дуже любив поезію. Цікаво, що художник і сам писав вірші. Найбільше його надихав Олександр Сергійович Пушкін. У 1980 –1990-их роках народилася ціла серія картин, присвячена великому поетові. Художник працював над нею довго, відповідально і натхненно. Як результат – образи Пушкіна в різні моменти його життя і завжди в оточенні природи, причому в усі пори року. Назви картин говорять самі за себе: «Похмурий час», «Місячна ніч», «Зимовий вечір», «На Чорній річці», «Жовтень». На полотнах поет і природа живуть в гармонії.

(4)

https://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

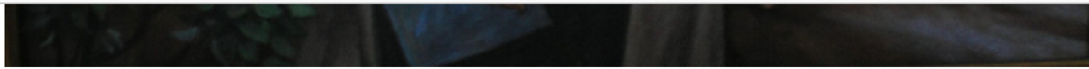
arted

Віктор Іванович дуже любив поезію. Цікаво, що художник і сам писав вірші. Найбільше його надихав Олександр Сергійович Пушкін. У 1980 –1990-их роках народилася ціла серія картин, присвячена великому поетові. Художник працював над нею довго, відповідально і натхненно. Як результат – образи Пушкіна в різні моменти його життя і завжди в оточенні природи, причому в усі пори року. Назви картин говорять самі за себе: «Похмурий час», «Місячна ніч», «Зимовий вечір», «На Чорній річці», «Жовтень». На полотнах поет і природа живуть в гармонії.

(5)

https://mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

У 1997 році художник починає проводити персональні виставки. Довгий час Кофанов залишався одним з останніх могікан художників-графіків. Останнім часом віддавав перевагу живопису. Улюблені жанрами стають пейзаж і натюрморт. Своєрідною колірною метафорою домагається мальовничої декоративності. Картини і гравюри Віктора Івановича неодноразово публікувалися в журналах і газетах.

Мистецтвознавець Олександр Чернов називав Віктора Івановича ***символом маріупольського живопису.*** Він зазначив, що *«залишаючись переконаним традиціоналістом, художник дотримувався методу реалістичної школи, при цьому вмів творчо осмислити традицію і досить вільно нею розпорядитися. Його живопис оригінальний, пізнаваний. Перші роботи відрізнялися стриманою гамою, сюжети художник вибирає непомітні. З роками палітра освітлюється, з'являється чистий, локальний колір. У композиції пейзажів з'являється епічний образний лад. Трактуванням пейзажного мотиву з широким охопленням простору художник створює відчуття неминущої величі природи. І тоді, здавалося б, найзвичайнісінькі мотиви, які ми інколи не помічаємо, у нього піднімаються до поетичної висоти. Однак не завжди художник досягав бажаного результату і тоді починалися «муки творчості». Майстер знову і знову повертався до свого твору».*

(6)

/mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

поетичної висоти. Однак не завжди художник досягав бажаного результату і тоді починалися «муки творчості». Майстер знову і знову повертався до свого твору».

Серія робіт, на яких зображені Маріуполь, Приазов'я, Узбекистан, Литва – відображають величезну любов автора до природи. Громадський активіст і художник Микола Шевченко підкреслив, що *«картини Кофанова настільки відображають майстра і настільки мають власну структуру, власний формат, що його сплутати з кимось просто неможливо».*

(7)

/mrpl.city/blogs/view/pamyati-viktora-kofanova

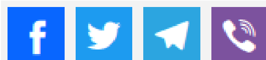
Серія робіт, на яких зображені Маріуполь, Приазов'я, Узбекистан, Литва – відображають величезну любов автора до природи. Громадський активіст і художник Микола Шевченко підкреслив, що *«картини Кофанова настільки відображають майстра і настільки мають власну структуру, власний формат, що його сплутати з кимось просто неможливо».*

Наразі роботи Віктора Івановича зберігаються у фондах Маріупольського краєзнавчого музею та в приватних українських і зарубіжних колекціях. У Кофанова бажання творити було внутрішньою потребою. Одного разу в інтерв'ю його запитали: пішов би Віктор Іванович в художники, якби знав, який тернистий шлях на нього чекає? *«Якби в юності все знав заздалегідь, все одно б пішов в художнє училище. Чи багато художнику треба? Мені б знати, що є надійний дах над головою, та проблеми б життєві не терзали, і – творити!»* – відповів він... Творити – було життєвим кредом художника. Сьогодні талант маріупольця продовжить жити в його роботах. Сподіваюся, що найближчим часом можна буде відвідати виставку робіт, присвячену пам'яті унікального художника Віктора Івановича Кофанова.

Представлені картини зберігаються в Особистому архіві О.М. Чернова.

Джерело: https://mrpl.city/

Підпишіться на наш канал Telegram та отримуйте тільки найважливіші

(8)